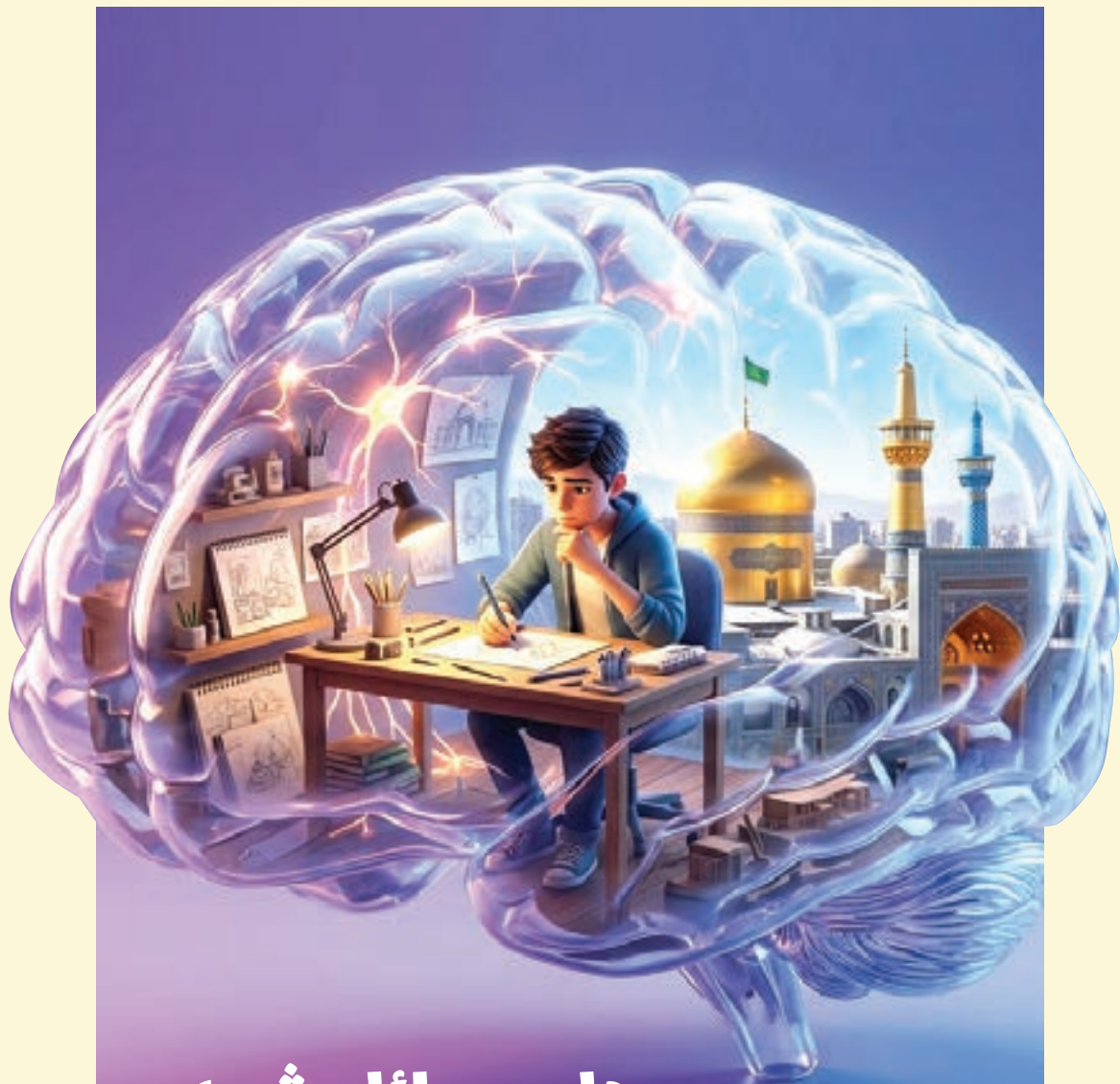

حل مسائل شہری با استعداد نوجوانی

- ۳ نوجوانان خلاق، معماران آینده شهر
- ۴ دریچه‌ای برای اضافه کردن نوآوری به شهر
- ۵ چگونه می‌توانیم از خلاقیت فرزندانمان تا نوآوری او حمایت کنیم؟
- ۶ تفکر خلاق و مسیر رسیدن به آن
- ۸ مسیر شغلی یعنی مسیر کشف نه خطی از نقطه A تا B
- ۱۰ بازی، ابزاری برای پرورش خلاقیت
- ۱۴ وقتی از خلاقیت به نوآوری می‌رسیم
- ۱۶ طراحی برای میلیون‌ها نفر؛ روایتی از زندگی کاری طراح ارشد آپارات
- ۲۰ چقدر خلاق هستیم؟
- ۲۲ من هم می‌تونم نوآور باشم؟

ویژه‌نامه خلاقیت و نوآوری شهری
به سفارش دفتر خلاقیت و نوآوری شهری شهرداری مشهد
مدیرمسئول: سید میثم موسوی مهر
سردبیر: سید سجاد طلوع هاشمی
دبیر ویژه‌نامه: علیرضا وفایی‌نیا
گرافیک و صفحه‌آرایی: سید هاشم دقیق | عطیه شعبانی
ویراستار: علیرضا میرنژاد
باتشکر از ابوطالب عرب | سعید قدرتی | مجتبی مجد | علی مسافری | مسعود بزم‌آرا

نوجوانان خلاق معماران آینده شهر

یادداشت خلاقیت فقط یک استعداد فردی نیست؛ نیرویی است که می‌تواند آینده یک شهر را بسازد. در روزگاری که نوآوری مهم‌ترین سرمایه پیشرفت جوامع به شمار می‌آید، نوجوانان خلاق امروز، معماران فردای شهر ما هستند. اگر فرصت تجربه، ایده‌پردازی و مشارکت به آنان داده شود، بی‌تردید می‌توانند مسیر توسعه، پویایی و بالندگی مشهد را هموار کنند. شهرداری مشهد با باور به همین حقیقت، حمایت از ایده‌های نو و تقویت روحیه خلاقیت در میان نوجوانان را یکی از اولویت‌های خود می‌داند. زیرا آینده‌ای خلاق، از دل نوجوانانی خلاق و امیدوار آغاز می‌شود.

در همین مسیر، ما بر این باوریم که هر نوجوان، در هر مدرسه و محله، می‌تواند با پرورش مهارت‌های خلاقانه خود، گامی به سوی نوآوری بردارد و برای شهر و حتی کشورش اثرگذار باشد. دفتر خلاقیت و نوآوری شهری شهرداری مشهد، تلاش می‌کند با فراهم‌آوردن بسترهای آموزشی، رویدادهای ایده‌پردازی، فضاهای کار تیمی و فرصت‌های تجربه عملی، همراه و پشتیبان نوجوانان باشد؛ تا هیچ ایده‌ای نادیده نماند، هیچ استعداد خلاق خاموش نشود و هر نوجوانی بتواند سهم خود را در ساختن آینده‌ای روشن برای مشهد مقدس و ایران ایفا کند.

سعید قدرتی

مدیرکل دفتر خلاقیت

و نوآوری شهری شهرداری مشهد

به نام خدا

نوآوری آغاز مسیر آینده

سرفصله در دنیای امروز، خلاقیت دیگر یک ویژگی فردی نیست، بلکه مهارتی حیاتی برای زیستن در جامعه‌ای پویا و در حال تغییر است. نوجوانان امروز در دورانی زندگی می‌کنند که سرعت تحولات، از فناوری گرفته تا شیوه‌های یادگیری، بیش از هر زمان دیگری افزایش یافته است. در چنین شرایطی، توانایی «دیدن متفاوت»، «اندیشیدن نو» و «خلق ایده‌های تازه» همان نیرویی است که می‌تواند آینده را بسازد.

البته بحث ما اینجا فقط درباره زندگی امروز نیست؛ بلکه با مسلح شدن به ابزار تفکر خلاق و به کارگیری نوآوری در نگاه به دنیای اطراف، شما در واقع در حال ساختن دنیایی خواهید شد که دوست دارید در آینده به آن قدم بگذارید.

در این شماره از ماهنامه «خلاقیت و نوآوری» می‌خواهیم کمی باهم درباره مفهوم خلاقیت کنج‌کاوی کنیم. این شماره مخصوص شماست؛ مخصوص نوجوان‌ها! قرار است سفری کوتاه داشته باشیم در دل مفاهیمی که زندگی امروز ما را حسابی مشغول خود کرده است.

در این شماره درباره خلاقیت باهم صحبت می‌کنیم. خلاقیت یعنی توانایی یافتن راه‌هایی نو برای حل مسائل قدیمی و نگاه کردن به دنیا از زاویه‌ای که دیگران آن را نمی‌بینند. این توانایی، نقطه‌ی آغاز نوآوری است؛ جایی که اندیشه به عمل تبدیل می‌شود و ایده‌ها به واقعیت می‌پیوندند.

درواقع خلاقیت به معنای تولید ایده‌های نو و بدیع است که ذهن انسان را به جست‌وجوی راه‌حل‌های تازه سوق می‌دهد، در حالی که نوآوری فرآیند عملی کردن این ایده‌ها و تبدیل آن‌ها به محصول یا خدمت جدید و مؤثر است. امیدواریم مطالعه‌ی این شماره، جرقه‌ای کوچک برای آغاز مسیر بزرگ خلاق اندیشیدن باشد.

دریچه‌ای برای اضافه کردن نوآوری به شهر

نوآوری

استفاده از روش‌های جدید و نوآورانه نه فقط برای حل مسائل فردی، که در زمینه‌هایی به گستردگی شهرها هم اهمیت فراوانی دارند. برای اداره شهر باید از ایده‌های نو و خلاقانه استفاده کنیم؛ خلاقیت راه روشنی برای آینده است و اگر این موضوع در جریان اداره شهر وجود نداشته باشد، مشکلات مختلفی به وجود خواهد آمد. شهرداری مشهد به عنوان یکی از پیشروترین شهرداری‌های کشور در زمینه خلاقیت و نوآوری و استفاده آن در مدیریت شهری، ماموریت این موضوع را به دفتر خلاقیت و نوآوری سپرده است. یکی از ماموریت‌های این مرکز، آشنا کردن نوجوانان با مسائل شهر و پرورش ذهن آن‌ها برای داشتن ایده‌های خلاقانه در مسیر حل چالش‌های شهری است که در آن زندگی می‌کنیم.

برنامه‌هایی مانند مسابقه دانش‌آموزی ربات‌های شهری که زمستان گذشته به همت دفتر خلاقیت و نوآوری شهری برگزار شد، نمونه‌ای از برنامه‌های مدیریت شهری در مسیر پرورش خلاقیت نوجوانان برای رسیدن به راه‌حل‌هایی نوآورانه برای حل چالش‌های موجود در شهرمان بود که با استقبال خوبی هم همراه شد.

بهره‌گیری از خلاقیت و نوآوری در حل مسائل، از راه حل‌هایی است که شهرهای بزرگ دنیا از جمله مشهد آن را پذیرفته‌اند و می‌کوشند از این طریق، خلاقیت و نوآوری را در بین شهروندان نهادینه کنند. ایجاد این بستر در ذهن نوجوانان به عنوان نسل تاثیرگذار آینده شهرمان ماموریتی مهم خواهد بود که دفتر خلاقیت و نوآوری شهری در مسیر رسیدن به آن گام برمی‌دارد.

شهرداری‌ها باید زمینه‌ساز و فراهم‌کننده بسترهای ارائه خدمات در حوزه خلاقیت و نوآوری باشند تا نخبگان و جوانان ایده‌پرداز و توانمند بتوانند با ارائه راهکارهای خلاقانه و نوآورانه علاوه بر ارائه خدمات بهتر به شهروندان؛ در ایجاد اشتغال، کارآفرینی و رشد اقتصاد شهر قدم‌های موثری را برداشته و کیفیت زندگی در شهرمان را ارتقا بخشند.

دفتر خلاقیت و نوآوری شهری با هدف رسیدن به راه حل‌های نوین در حوزه فعالیت‌های شهری و ایجاد بستری برای حل مسائل و رفع معضلات شهری و بهبود کیفیت زندگی شهروندان شهر مشغول فعالیت بوده و برنامه‌های مختلفی در این زمینه برای نوجوانان هم تدارک می‌بیند تا رشد و توسعه شهرمان در آینده هم در مسیری خلاقانه تضمین شود.

با ورود به سایت idea.mashhad.ir/Idea یا اسکن کد روبه‌رو، همیشه می‌توانید ایده‌های نوآورانه خود درمورد مسائل شهر را ثبت کنید.

چگونه می‌توانیم از خلاقیت فرزندانمان تا نوآوری او حمایت کنیم؟

تحوّلات سریع دنیای امروز، نشان داده است که آینده متعلق به نسلی است که بتواند از مرز «دانستن» عبور کند و به «خلق کردن» برسد. نوجوانان امروز بیش از هر زمان دیگر در معرض ایده‌ها، فناوری‌ها و فرصت‌های نو هستند، اما بدون حمایت خانواده، بسیاری از این استعدادها خاموش می‌مانند.

خانواده نخستین محیطی است که روحیه‌ی خلاق و نوآور در آن شکل می‌گیرد. والدین می‌توانند با شیوه‌های ساده اما مؤثر، زمینه‌ی رشد تفکر نو را در فرزندانشان فراهم کنند. مهم‌ترین گام، گوش دادن فعال است؛ وقتی نوجوان ایده‌ای مطرح می‌کند، حتی اگر غیرعملی به نظر برسد، نخست باید شنیده شود، نه قضاوت. همین شنیدن، اعتماد به نفس و جسارت اندیشیدن را تقویت می‌کند.

دومین گام، ایجاد فضای تجربه و خطا است. والدینی که به فرزندشان اجازه می‌دهند ایده‌هایشان را امتحان کنند و از شکست نترسند، در واقع او را برای مسیر نوآوری آماده می‌کنند. خلاقیت زمانی به نوآوری تبدیل می‌شود که نوجوان پیام‌رسان «فکر خوب داشتن کافی نیست، باید آن را به عمل تبدیل کرد».

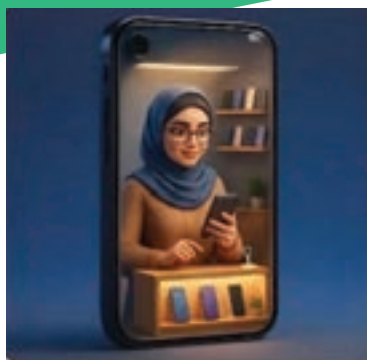
در مرحله‌ی بعد، خانواده باید پشتیبان یادگیری‌های جدید باشد. شرکت در کارگاه‌های خلاقیت، برنامه‌های مهارت‌آموزی یا رویدادهای استارت‌آپی نوجوانان، فرصت‌هایی است که به رشد واقعی منجر می‌شود.

و در نهایت، والدین باید الگوی ذهنی باز و یادگیرنده برای فرزندان خود باشند. نوجوانان رفتار والدین را بیش از گفتارشان می‌آموزند. وقتی پدر یا مادر ایده‌ی تازه‌ای را با اشتیاق دنبال می‌کند، ناخودآگاه به فرزندش می‌آموزد که اندیشیدن و تجربه کردن ارزشمند است.

نوآوری از خانه آغاز می‌شود؛ از گفت‌وگو، از تشویق و از ایمان به توانایی فرزند. هر نوجوانی که احساس کند ایده‌اش ارزش شنیدن دارد، یک گام بزرگ به سوی آینده‌ای نوآورانه برداشته است.

۳ محور تفکر خلاق

تفکر خلاق یک مهارت حیاتی در زندگی است که ما را قادر می‌سازد تا تصور کنیم، نوآوری کنیم و به موقعیت‌های غیرمنتظره یادِ حال تغییر پاسخ دهیم. تفکر خلاق به معنای یک جرعه کوچک که هیچکس دیگر در این جهان به آن دست پیدا نکرده نیست، بلکه به معنای تفسیر اطلاعات است و می‌توانید عادات خود را به گونه‌ای تنظیم کنید که خلاقیت خود را افزایش دهید. خلاقیت ترکیبی از کیفیت‌های گوناگون و رفتارهایی که است که با تمرین مداوم، بهتر و بهتر می‌شوند. برخی مهارت‌های تفکر خلاق شاید برای شما مثل آب خوردن باشند، اما در سایر مهارت‌ها نیازمند بهبود و تمرین هستید.

توان حل مسئله

بخش مهمی از مهارت‌های تفکر خلاق راجع به ایجاد راه حل برای مسائلی است که مشکلاتی را پدید آورده‌اند. هنگام مواجهه با مشکل، ذهن یک متفکر خلاق به سمت روش‌های تازه می‌رود. با به کارگیری راهکار درست، گاهی می‌توان شرایط سخت را به وضعیتی مثبت تبدیل کرد.

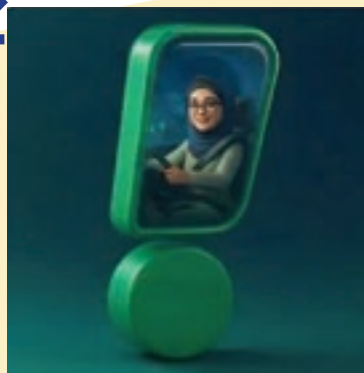
تفکر تحلیلی

توانایی‌های تفکر تحلیلی و حل مسئله معمولاً به عنوان مفهومی واحد در نظر گرفته می‌شوند، اما این دو مفهوم تفاوت‌های ریزی باهم دارند. تفکر تحلیلی به توانایی شما در رصد کردن، سنجش منطقی و رسیدن به جمع‌بندی در هر موضوعی ارتباط دارد. تفکر تحلیلی جزئی کلیدی در خلاقیت به حساب می‌آید زیرا به کمک آن می‌توانید به ایده‌هایی عملی دست پیدا کنید.

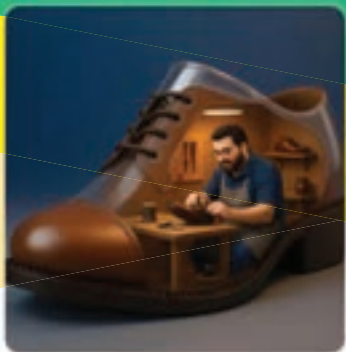
قدرت پذیرش

مهارت‌های تفکر خلاق راتنها زمانی به دست خواهید آورد که قدرت پذیرش هر احتمالی را داشته باشید. با عدم پذیرش یا محدود کردن ایده‌های تازه، خودتان را از رسیدن به ایده‌ای معرکه محروم می‌کنید. ذهنیت باز به این معنا نیز هست که نباید با ایده‌های ناسازگار با روش‌های سنتی مخالفت کنید. با انجام کارهای قدیمی به روش‌های تازه، می‌توان به بهبودهای فراوان دست پیدا کرد.

انجام بعضی تمرینات می تواند ذهن شما را برای رسیدن به تفکر خلاق و پرورش آن آماده تر کند.

راهکارهایی برای رسیدن به تفکر خلاق

۲- اشتباه کردن را بپذیرید

هر ایده خلاقانه ای ایده برنده نیست و افراد نوآورترین این نکته راه خوبی درک می کنند. اگر هیچوقت نتوانید شکست خوردن برخی ایده ها را تحمل کنید، هیچوقت شجاعت امتحان کردن ایده هایی که به موفقیت می رسند را نخواهید داشت. انعطاف پذیر باشید، اشتباهات را بپذیرید و با یاد گرفتن از آن ها، به تجربه ای مثبت و موفق تبدیل شان کنید.

۱- دائما سوال پرسید

میزان تمایل به یادگیری، ارتباطی مستقیم با میزان خلاقیت شما دارد. یکی از بهترین راه ها برای یادگیری موضوعات تازه هم سوال پرسیدن است. از افراد مختلف سوال پرسید و مجموعه ای از پاسخ ها را بررسی کنید. حتی اگر پاسخ یک نفر به اندازه کافی قانع کننده یا الهام بخش نباشد هم احتمال دارد نفر بعدی با پاسخ خود شما را غافلگیر کند.

۳- طوفان فکری به پا کنید

برای رسیدن به بهترین روش ها در مسیر کاری که می خواهید انجام دهید، گاهی باید به کمک طوفان های فکری، به ایده های جدید دست پیدا کنید. طوفان فکری چه به تنهایی و چه با همراهی دیگران، منبعی ارزشمند و الهام بخش است. با استفاده از این ابزار می توانید همواره ذهن خود را شفاف نگه دارید و این کار به شما اجازه می دهد که پذیرای احتمالات آینده نیز باشید.

۴- در پی چالش باشید.

بدون عبور از چالش ها، هیچوقت امکان رشد یا بهبود برای شما مهیا نخواهد شد. به دنبال چالش های تازه باشید که باعث می شوند تفکر خلاقانه خود را به نقاطی برسانید که هیچوقت فکر نمی کردید امکان پذیر باشد. رویارویی با چالش های مختلف شما را تحریک به تفکر خلاق می کنند.

مسیر شغلی یعنی مسیر کشف نه خطی از نقطه «الف» تا «ب»

گفت و گو با امین آرامش، بنیان‌گذار پادکست رادیو کارکن

امین آرامش، متولد ۱۳۶۷، فارغ‌التحصیل ممتاز مهندسی مکانیک و هوافضای دانشگاه صنعتی امیرکبیر است؛ کسی که مسیر پر افتخار تحصیلی‌اش را رها کرد تا به علاقه اصلی‌اش یعنی یادگیری، آموزش و کمک به دیگران برای یافتن مسیر شغلی مناسب بپردازد. او تجربه کار در صنایع نیروگاهی و نفتی را در کارنامه دارد، اما پس از سال‌ها، مسیرش را به سمت آموزش و توسعه فردی تغییر داد. آرامش بنیان‌گذار پادکست کارکن است؛ پرنشونده‌ترین پادکست فارسی در حوزه‌ی کسب‌وکار با بیش از یک میلیون بار شنیدن است. با توجه به این مسیر پرفرازونشیب و نگاه ژرفش به معنا و رضایت شغلی، سراغ او رفتیم تا درباره‌ی مفهوم «مسیر شغلی» گفت و گو کنیم.

Lee

آقای آرامش، به عنوان کسی که سال‌ها درباره‌ی رضایت شغلی و انتخاب مسیر درست صحبت کرده‌اید، فکر می‌کنید در آغاز راه باید به چه نکته‌ای بیشتر توجه کرد؟

به نظرم مهم‌ترین نکته این است که مسیر شغلی را به عنوان یک فرآیند کشف ببینیم، نه صرفاً انتخاب یک شغل. ما قرار نیست فقط دنبال کاری باشیم که بقیه می‌گویند «امن» یا «پُردرآمد» است. باید از خودمان پرسیم: من از انجام چه کاری لذت می‌برم؟ چه چیزهایی را می‌توانم یاد بگیرم؟ در یکی از اپیزودهای پادکست «کارکن» هم گفتم که پرسش «علاقه‌ام چیست؟» فقط آغاز مسیر است، نه مقصد آن.

یعنی علاقه به تنهایی برای انتخاب مسیر کافی نیست؟

دقیقاً. علاقه شرط لازم است، اما شرط کافی نه. علاقه باید با مهارت و درک درست از واقعیت بازار همراه شود. بارها گفته‌ام که کسی که فقط بر علاقه‌اش تکیه کند، بدون توجه به این که آیا می‌تواند در آن حوزه مهارت پیدا کند یا نه، ممکن است خیلی زود ناامید شود. مسیر شغلی جایی است که علاقه، توانایی و نیاز جامعه با هم تلاقی پیدا می‌کنند.

برای دانش‌آموز یا دانشجویی که هنوز مهارت خاصی ندارد و نمی‌داند از کجا شروع کند، چه پیشنهادی دارید؟

در گام نخست باید تجربه کرد. من همیشه توصیه می‌کنم فعالیت‌های مختلف را امتحان کنند؛ از کار داوطلبانه گرفته تا پروژه‌های کوچک یا کارآموزی‌های کوتاه‌مدت. این تجربه‌ها به ما کمک می‌کند بفهمیم چه چیزهایی را دوست داریم و در چه محیط‌هایی عملکرد بهتری داریم. در مرحله بعد، ثبت و مرور تجربه‌ها مهم است. نوشتن درباره‌ی کارهایی که انجام داده‌ایم، حتی شکست‌ها، به خودشناسی کمک می‌کند. در نهایت هم باید با آدم‌های بیشتری حرف بزنیم؛ با اساتید، دوستان، یا کسانی که در حوزه‌ی مورد علاقه‌مان مشغول کارند. همین گفت‌وگوها می‌تواند مسیرهای جدیدی را نشان دهد.

بارها از شما شنیده‌ایم که مسیر شغلی لزوماً خطی

نیست. کمی بیشتر در این باره توضیح می‌دهید؟

بله، خیلی‌ها فکر می‌کنند مسیر شغلی باید مثل یک نردبان از پله‌ی اول تا آخر طی شود؛ اما در واقعیت چنین نیست. مسیر شغلی بیشتر شبیه یک سفر است که در آن گاهی توقف می‌کنی، مسیر را عوض می‌کنی یا حتی از ابتدا شروع می‌کنی. خود من هم همین تجربه را داشته‌ام. مدتی دانشگاه را رها کردم، کارهای مختلفی امتحان کردم و بعد مسیر مناسب خودم را پیدا کردم. نکته مهم این است که تغییر مسیر نشانه شکست نیست، بلکه بخشی از فرایند رشد است.

پس برای کسی که تازه در آغاز راه است، انعطاف‌پذیری اهمیت زیادی دارد؟

قطعاً. طراحی مسیر شغلی یک بار برای همیشه انجام نمی‌شود. ما باید آمادگی بازطراحی باشیم. ممکن است در هجده سالگی فکر کنیم باید مهندس شویم، اما چند سال بعد بفهمیم علاقه‌مان در حوزه‌ی دیگری است. به جای سرزنش خودمان، باید مسیر را بازنگری کنیم. مسیر شغلی یک موجود زنده است که با رشد و یادگیری ما تغییر می‌کند.

برای کسانی که در حال انتخاب رشته یا ورود به بازار کار هستند، چه توصیه‌ای دارید؟

در مرحله‌ی نخست باید به خودشناسی پردازند. ببینند چه کارهایی حالشان را خوب می‌کند، از چه فعالیت‌هایی انرژی می‌گیرند و در کدام محیط‌ها احساس رشد دارند. در گام دوم، باید به سراغ یادگیری مهارت بروند. مهارت‌ها را می‌شود از طریق پروژه‌های واقعی یا دوره‌های آنلاین یاد گرفت؛ مهم این است که صرفاً تماشاگر نباشند. در گام سوم، شناخت بازار کار اهمیت دارد. لازم است ببینند برای مهارت‌هایی که یاد می‌گیرند چه فرصت‌هایی در بازار وجود دارد و چه کسانی در آن حوزه‌ها موفق‌اند. این شناخت کمک می‌کند انتخاب‌های واقع‌بینانه‌تری داشته باشند.

به نظر شما رایج‌ترین اشتباه دانشجویان یا دانش‌آموزان در این زمینه چیست؟

یکی از اشتباه‌های رایج این است که تصور می‌کنند علاقه تنها معیار انتخاب مسیر است. اشتباه دیگر این است که انتخاب رشته را معادل انتخاب شغل می‌دانند. در حالی که رشته‌ی تحصیلی فقط یکی از مسیرهای ممکن است. همچنین بسیاری از جوان‌ها صبر ندارند؛ یعنی اگر در چند ماه اول نتیجه‌ی ملموسی نبینند، خیلی زود دلسرد می‌شوند و مسیر را عوض می‌کنند. ساختن مسیر شغلی زمان می‌برد و نیاز به استمرار دارد.

اگر کسی در میانه‌ی مسیر احساس کند راهش اشتباه بوده چه باید بکند؟

نباید ترسید. تغییر مسیر همیشه ممکن است. مهم این است که تصمیم آگاهانه گرفته شود، نه از سر فشار یا ناامیدی. باید بررسی کرد چه مهارت‌هایی تاکنون به دست آورده‌ایم، چه علاقه‌هایی داریم و مسیر جدید چه مهارت‌هایی می‌طلبد. گاهی همین تغییرها باعث شکوفایی استعدادهایی می‌شود که قبلاً نادیده گرفته بودیم.

در پایان، اگر بخواهید یک پیام کوتاه برای جوانانی که این گفت‌وگو را می‌خوانند بفرستید، چه می‌گویید؟

مسیر شغلی را زود شروع کنید، اما در آن عجله نداشته باشید. با خودتان صادق باشید. علاقه‌تان را بشناسید، مهارت‌هایتان را بسازید و نگاهی باز به فرصت‌های پیرامونتان داشته باشید. مسیر شغلی فقط به دست آوردن شغل نیست، بلکه فرآیند شناخت خود و رشد فردی است. اگر در طول مسیر تغییر کردید، نترسید؛ این نشانه‌ی حرکت و بلوغ است.

نقش دانشگاه را در این میان چطور می‌بینید؟

دانشگاه هنوز می‌تواند بخش مهمی از مسیر باشد، اما نباید تنها گزینه تلقی شود. رفتن به دانشگاه باید هدف‌مند باشد، نه صرفاً به خاطر این‌که «همه می‌روند». سال‌ها پیش گفته بودم «دیگر رشته‌ی پول‌ساز وجود ندارد»، چون بازار کار دائماً در حال تغییر است. امروز بیشتر از هر زمان دیگری، آن‌چه اهمیت دارد مهارت یادگیری، انعطاف‌پذیری و توانایی همکاری است.

بازی، ابزاری برای پرورش خلاقیت

افزایش خلاقیت با بازی یکی از موثرترین روش‌ها برای پرورش مهارت خلاقیت در دنیای امروز است. بازی‌ها، به ویژه بازی‌های آموزشی و معمایی، می‌توانند با ایجاد چالش‌های فکری و موقعیت‌های جدید، ذهن را تحریک کرده و به طور مؤثری افزایش خلاقیت با بازی را تسریع کنند.

ارتباط علمی بازی و خلاقیت

۱ فعال سازی نیم کره راست مغز

بازی‌های خلاقانه با تحریک نیم کره راست مغز، که مسئول تفکر خلاق، تجسم و نوآوری است، می‌توانند به توسعه خلاقیت کمک کنند. این بازی‌ها با ارائه موقعیت‌های جدید و چالش برانگیز، شما را به تفکر خارج از چارچوب‌های معمول وادار می‌کنند.

۲ ایجاد فضای آزاد برای ایده پردازی

بازی‌ها با فراهم آوردن محیطی بدون قضاوت و فشار، به فرد این امکان را می‌دهند که ایده‌های نو و خلاقانه را بدون ترس از اشتباه بیان کند. این آزادی در بیان ایده‌ها، یکی از عواملی است که به افزایش خلاقیت با بازی کمک می‌کند و به شما این فرصت را می‌دهد تا با اعتماد به نفس بیشتری خلاقیت خود را ابراز کنید.

بازی‌های آموزشی؛ ابزاری برای تقویت خلاقیت

۱ یادگیری از طریق تجربه

بازی‌های آموزشی با ارائه موقعیت‌های واقعی و چالش برانگیز، به فرد این امکان را می‌دهند که از طریق تجربه، مهارت‌ها و دانش خود را توسعه دهد. این نوع یادگیری فعال، به تقویت خلاقیت کمک می‌کند.

۲ تشویق به حل مسئله

بازی‌های آموزشی با ارائه مسائل و چالش‌های مختلف، فرد را به تفکر و یافتن راه‌حل‌های نو وادار می‌کنند. این فرآیند حل مسئله، به توسعه تفکر خلاق کمک می‌کند.

نقش بازی های معمایی در توسعه تفکر خلاق

۱ تحریک تفکر منطقی و تحلیلی

بازی های معمایی با ارائه مسائل پیچیده و نیاز به تحلیل و تفکر منطقی، می توانند مهارت های تحلیلی و منطقی را تقویت کنند. این تقویت مهارت های تحلیلی، به توسعه تفکر خلاق کمک می کند.

۲ تشویق به تفکر خارج از چارچوب

بازی های معمایی با ارائه راه حل های غیرمستقیم و نیاز به تفکر خلاق، فرد را به تفکر خارج از چارچوب های معمول وادار می کنند. این تشویق به تفکر خلاق، به توسعه خلاقیت کمک می کند.

بازی کنید تا خلاق شوید

بازی، به ویژه بازی های آموزشی، رایانه ای و معمایی، می توانند ابزارهای مؤثری برای پرورش خلاقیت و افزایش خلاقیت با بازی باشند. با استفاده از این بازی ها، می توان مهارت های شناختی، تحلیلی و خلاق را تقویت کرد. البته کنترل زمان انجام بازی نکته مهمی است که نباید نادیده بگیرید و روزانه بیشتر از ۳۰ تا ۶۰ دقیقه از وقت تان را به آن اختصاص ندهید.

وقتی از خلاقیت به نوآوری می‌رسیم

خلاقیت با نوآوری چه تفاوتی دارد و چرا تمام آدم‌های خلاق، لزوماً نوآور نیستند؟!

تا حالا شده ایده‌ای به ذهنت برسد و با خودت بگویی: «چه جالب! اگه بشه اجراش کرد، عالی میشه!»؟ اینجا دقیقاً جایی است که خلاقیت به نوآوری می‌رسد. خلاقیت مثل جرقه است؛ ایده‌ای که ناگهان در ذهنت روشن می‌شود. اما نوآوری یعنی اینکه از آن جرقه، آتش بسازی و ایده‌ات را تبدیل به چیزی واقعی کنی که به درد دیگران بخورد. خیلی‌ها خلاق‌اند، اما تعداد کمتری می‌توانند خلاقیتشان را به نوآوری تبدیل کنند. چون این مسیر، هم فکر تازه می‌خواهد و هم پشتکار و جسارت.

از ایده تا عمل

فرض کن برای مدرسه‌ات مسابقه‌ای برای راهکارهای حفظ محیط‌زیست گذاشته‌اند. تو فکر می‌کنی کاش می‌شد بطری‌های پلاستیکی را به چیزی مفید تبدیل کرد. این می‌شود خلاقیت. اما اگر بروی و با دوستانت دستگاهی طراحی کنی که با بطری‌ها گل‌دان درست کند و واقعاً بسازی‌اش، آن وقت می‌شود نوآوری. نوآوری یعنی ایده‌ای را طوری اجرا کنی که تأثیر بگذارد؛ روی مدرسه، شهر یا حتی زندگی مردم.

نوآوری همیشه تکنولوژی نیست

خیلی‌ها فکر می‌کنند نوآوری یعنی اختراع وسایل عجیب یا ساخت نرم‌افزارهای پیچیده. اما واقعیت این است که نوآوری فقط فناوری نیست؛ نوآوری یعنی «روش تازه برای حل یک مسئله». می‌تواند ایده‌ای برای برگزاری یک جشن مدرسه باشد، یا شیوه‌ای برای کمک به دوستی که در درس مشکل دارد. اگر باعث بهبود چیزی شود، یعنی نوآورانه است.

مثلاً نوجوانی در مشهد، یک اپ ساده طراحی کرده که دانش‌آموزان بتوانند کتاب‌هایشان را با هم قرض بدهند. ایده‌اش خلاقانه بود، اما وقتی آن را ساخت و اجرا کرد، تبدیل شد به نوآوری واقعی.

مسیر نوآوری

- ۱ مشاهده کن. همیشه از خودت بپرس چه چیزهایی می‌تواند بهتر شود؟ مثلاً در مدرسه، خانه یا محله.
 - ۲ مسئله را تعریف کن. وقتی بدانی دقیقاً دنبال چه چیزی هستی، نصف مسیر را رفته‌ای.
 - ۳ ایده بده. هر فکری را بنویس، حتی اگر عجیب به نظر برسد.
 - ۴ تجربه کن. ایده را در مقیاس کوچک امتحان کن. مثلاً با کمک چند دوست.
 - ۵ به اشتراک بگذار. از گفتن ایده‌ات نترس. شاید کسی کمکت کند آن را بهتر کنی.
- نوآوری فقط در کارهای بزرگ نیست؛ خیلی از نوآوری‌های معروف از یک نیاز ساده شروع شده‌اند. مثل بچه‌ای که از نریختن آب روی میز خسته شد و لیوان ضدلغزش طراحی کرد!

نوآوری در شهر من

در مشهد، فضاهای زیادی برای رشد ایده‌های خلاق وجود دارد. از کارخانه نوآوری گرفته تا مراکز نوآوری. این مکان‌ها مخصوص آدم‌هایی است که ایده دارند و می‌خواهند آن را به مرحله‌ی اجرا برسانند. خیلی از نوجوانان و جوان‌های مشهدی همین حالا در این فضاها روی پروژه‌هایی کار می‌کنند؛ از ساخت بازی‌های فکری تا طرح‌های محیط‌زیستی. شهرداری هم برنامه‌هایی دارد که کمک می‌کند ایده‌ها به عمل تبدیل شوند. کافی است جست‌وجوگر باشیم و از این فرصت‌ها استفاده کنیم.

نوآوری یعنی ساختن فردایی بهتر

خلاقیت کمک می‌کند دنیا را متفاوت ببینی، اما نوآوری کمک می‌کند آن تفاوت را به واقعیت تبدیل کنی. وقتی ایده‌ات را بسازی، امتحانش کنی و به دیگران نشان دهی، در واقع داری سهم خودت را در ساخت آینده ایفا می‌کنی. نوجوان امروز می‌تواند نوآور فردا باشد؛ اگر از خیال و فکرش بترسد، ایده‌ها همان‌جا در ذهنش می‌مانند، اما اگر جرأت تجربه کردن داشته باشد، ایده‌هایش می‌توانند دنیا را تغییر دهند. پس اگر امروز فکری در ذهنت داری، آن را جدی بگیر. بنویس، با دیگران حرف بزن، بساز، و مهم‌تر از همه، از شکست نترس. چون هر شکست، یک قدم به نوآوری واقعی نزدیک‌تر است.

روایتی از زندگی کاری طراح ارشد آپارات

طراحی برای میلیون ها نفر

اعتیاد به شبکه های اجتماعی از آن چالش هایی است که اغلب به آن مبتلا هستیم یا آن را تجربه کرده ایم. روزانه میلیون ها کاربر چندین ساعت از وقت خود را صرف شبکه های اجتماعی می کنند. طراحان فیس بوک، اینستاگرام، یوتیوب و... توانسته اند دنیایی را بسازند که کاربران در آن غرق شوند. در ایران خودمان نیز تلاش هایی برای رقابت با شبکه های اجتماعی خارجی انجام شد. بی تردید یکی از تجربه های موفق مربوط به «آپارات»، بزرگ ترین سرویس اشتراک ویدئو ایران، است. «آپارات» سال گذشته ۲۰ میلیارد بازدید به دست آورد و تولیدکنندگان محتوا در آن ۱۹۳ میلیارد تومان درآمد به جیب زدند. بی تردید این موفقیت با خلاقیت روزانه و تلاش مستمر برای بهبود آپارات امکان پذیر شده است. در این گفت وگو سراغ مصطفی زرگر رفتیم. او طراح ارشد محصول در شرکت صباایده است و آن چیزی که ما به عنوان «آپارات» می شناسیم، درواقع دست پخت اوست. با مصطفی درباره کارکردن در یکی از بزرگ ترین شرکت های فناوری در ایران صحبت کردیم و اینکه از کجا و چطور به این جایگاه شغلی رسید.

لطفا خودت را معرفی کن.

مصطفی زرگر، فارغ التحصیل پژوهشگری علوم اجتماعی از دانشگاه فردوسی هستم و حالا به عنوان طراح ارشد محصول در شرکت صباایده (آپارات، فیلیمو، سینماتیکت و...) شناخته می شوم. بیست و هفت ساله ام و چهار سال است که در تیم بزرگ صباایده، در تلاش برای بهبود تجربه کاربری میلیون ها کاربر محصولات این شرکت هستم.

چطور شد که یک دانشجوی پژوهشگری علوم اجتماعی طراح ux/ui شد؟

از دید بقیه شاید میان این دو خیلی نسبتی وجود ندارد، اما به نظر من ارتباط ویژه ای بین رشته تحصیلی ام و کارم در جریان است! پژوهشگری علوم اجتماعی از طریق روش تحقیق علمی خودش بنا دارد که زیست اجتماعی انسان را مورد مطالعه قرار بدهد. اکنون که درصد زیادی از زمان زیست انسان ها در پلتفرم های محتوایی و شبکه های اجتماعی سپری می شود، شناخت و پژوهش اجتماعی از طریق پالایش داده های کلان امکان فهم رفتار کاربران (یا همان انسان ها) را بیش از پیش فراهم کرده است و ما در طراحی تجربه کاربری، ابتدا شناخت الگوهای رفتاری و سپس طراحی تجربه متناسب و شکل دهی به نوع زیستن مجازی انسان ها را دنبال می کنیم.

چه تجربه‌ها و تلاش‌هایی تو را به نقطه‌ای رساند که اکنون هستی؟

من قسمت زیادی از چیزی که امروز هستم را مدیون تجربه‌هایی هستم که در دوره‌های مختلف زندگی‌ام به صورت زیست در گروه‌های تشکیلاتی گذشته است. زیرا به نظرم ما خودمان را در آینده دیگری فهم و جست‌وجو می‌کنیم. حضور در مجموعه‌های داوطلبانه دو نوع رشد را برای من به همراه داشت: یکی تجربه کارهای مختلف و از پس آن فهمیدن کارهایی که دوستشان نداشتم، و بعدتر کشف کارهایی که باعث هیجان و تجربه غرقگی در من می‌شدند. نکته مثبت دیگر اینکه در تعامل با دایره‌ای گسترده‌تر اما نزدیک‌تر از انسان‌ها با عنوان تشکل دانشجویی، مذهبی یا هنری فرصت پیدا کردم با افرادی آشنا شوم و در تعامل باشم که هرکدام چیزهایی بیش از من می‌دانستند و نقطه تمرکز و دانش‌های متفاوتی داشتند. این‌طور بود که من در تعامل با یکی از دوستانم در یکی از همین جمع‌های گروهی توانستم جواب سؤال‌هایم درباره حوزه UI/UX دیزاین را بگیرم و وارد مسیری شوم که اکنون در آن هستم.

وقتی وارد دانشگاه شدی، یا موقع کنکور، به چه شغلی فکر می‌کردی؟

قبل دانشگاه هم من در حوزه طراحی مشغول به کار بودم، منتهی طراحی گرافیک و به شکلی پراکنده تر. اما در پس ذهنم شغل آینده‌ام به گونه‌ای دیگر در همین حوزه مدیا یا رسانه تعریف می‌شد. خودم را یک فعال یا مدیر رسانه، تصویر می‌کردم که شاید سمت دولتی و صداوسیما پی‌دا کند و شاید هم رؤیای دوران دبیرستانم که ساختن یک iptv یا رسانه اینترنتی بود، محقق شود...

از ابتدا به داشتن یک مدیای مستقل یا یک شبکه اجتماعی فکر می‌کردم و رؤیایم را داشتم. اما در یک بازه‌ای نگاهم به طراحی فقط مهارتی برای کسب درآمد و گذران زندگی بود. هویت شغلی‌ام را در یک پست رسانه‌ای و تا حدی سیاسی تعریف می‌کردم، ولی به مرور و به ویژه پس از ازدواج باید به یک کار سفت می‌چسبیدم و مجدانه برایش وقت می‌گذاشتم. این باعث شد با همان تخصص اندکم در طراحی شروع به کار کنم و بعدتر با انتخاب گرایشم در حوزه طراحی رابط کاربری مسیر کاری‌ام را ادامه بدهم. این طور از پراکندگی به یک تصمیم مهم و رضایت بخش رسیدم.

داشتن رویکرد خلاقانه چه نقشی در پیشرفت

شغلی‌ات داشت؟

دو چیز در این مسیر من را خیلی کمک کرد. یکی همین تفکر خلاق یا تفکر نقاد بود؛ طرز فکری که دوست داشت وضع موجود را تغییر دهد و مدام ایده‌ای را برای بهبود تخیل کند؛ ذهنی که بن‌بست‌ها را بر نمی‌تابید و آزادی و خلاقیت را به عنوان دواصل برای تغییر وضع کنونی به وضع مطلوب به عنوان ارزش‌های اصلی دنبال می‌کرد.

مورد دیگر باور به تکنولوژی و اهمیت آن بود. از ابتدای مسیر خبرهای مرتبط به تکنولوژی شاخک‌های من را تیز می‌کرد و من به اخبار تکنولوژی علاقه‌مند و مشتاق بودم. تماشای هر هفته برنامه «به روز» در جمعه‌ها و دنبال کردن مکتوبات مرتبط، کمک کرد که نوآوری جزو باورهای من باشد و بتوانم به قدرت این دو در زندگی باور پیدا کنم.

ایده‌های خلاقانه وقتی به یک خروجی می‌رسند، آن موقع نوآوری اتفاق افتاده است. تو در کاری که داری، باید هر روز ایده خلاقانه داشته باشی و خروجی نوآورانه ارائه کنی. ایده‌ها ته نمی‌کشند؟ اصلاً چنین فرایندی چطور ممکن می‌شود؟

به نظرتان آدمی که هر روز زندگی می‌کند، آیا تجربه جدیدی برایش رخ نمی‌دهد؟ به نظرم همان‌طور که زندگی پیش می‌رود و تکنولوژی رشد می‌کند و ما و جهانمان بزرگ‌تر می‌شویم، ایده‌هایمان نیز رشد می‌کنند و تازه می‌شوند و تازه می‌مانند.

پیش می‌آید که هر هنرمند یا آفریننده‌ای احساس کند دیگر ایده‌ای ندارد و ذهنش به بن‌بست رسیده یا اصطلاحاً آرت‌بلاک شده است، ولی به نظرم آگه خودمان را به جریان بسپاریم و با اکنون خودمان درگیر باشیم نه اینکه غصه گذشته و ترس آینده درگیرمان کند، می‌توانیم از این بن‌بست‌های نمادین خارج شویم. دیدن و تماشای آثار همتایان می‌تواند کمک کند ما از دالان پیچیده ذهنمان بیرون بیاییم و با جهان‌های دیگر روبه‌رو شویم و ذهن خلاقمان را آزاد کنیم. مورد آخر هم وجود فراغت در زمان‌های روزانه است. داشتن زمان‌های مشخص برای فراغت و پرداختن به چیزهای دلخواه‌مان است که کمک می‌کند به آرت‌بلاک مبتلا نشویم.

از شرایط کار در صباایده به ما بگو. جوان ترین و مسن ترین همکارانت در صباایده چند ساله هستند؟ اصلا سن روی کار تأثیرگذار است؟

شرکت صباایده شرکتی جوان است. شاید عجیب باشد، اما بازه سنی همکاران ما از شانزده تا هفتاد سال است. به نظر من از هر سنی که فرد توانست به خودش و آینده‌اش فکر کند، ذهنش وارد فضای بزرگ‌سالی می‌شود و می‌تواند آینده‌اش را تخیل کند و از همان جاست که مسیر را شروع می‌کند. نباید منتظر یک سن خاص باشیم. از هر جایی که بتوانیم ارزشی خلق کنیم، باید انجامش دهیم و مسیر حرفه‌ای را آغاز کنیم.

اگر مصطفی زرگر امروز شانزده ساله بود، به او چه می‌گفتی؟

به مصطفی زرگر شانزده ساله می‌گویم: همین مسیر را ادامه بده. اگر وقتت در گیم‌نت‌ها نمی‌گذرد و به جایش با نرم‌افزارها کار می‌کنی، اگر بازی رایانه‌ای و بسیاری از تفریح‌های معمول هم‌سن‌وسال‌هایت را نداری، نگران نباش. آینده نزدیکت همانی می‌شود که در ذهنت تصویر و تخیل کردی؛ همان قدر آزاد و همان قدر دل‌انگیز. این سختی‌ها با همت تو می‌گذرد و خدا جبران‌کننده است.

خطاب به نوجوان‌هایی که این نشریه را می‌خوانند نیز می‌گویم که اگر شما محرومیتی دارید، می‌توانید از آن عبور کنید و همین موجب رشد شما خواهد شد. در باتلاق اتفاقات تلخ نمانید. زندگی و آینده به تصمیم‌های امروزتان وابسته است و می‌توانید با تخیل‌های قشنگ و پشتکار همراه با استراتژی درست به همه چیز برسید. من نیز همچنان با این باور، کارم را ادامه می‌دهم.

کلام آخر...

نوآوری و خلاقیت کلمات سنگینی به نظر می‌رسند، ولی همین‌که هر روز راه مدرسه تا خانه را از یک مسیر جدید بروید، همین‌که هر کاری را هر دفعه به یک روش جدید امتحان کنید، همین‌که هر چیزی را که می‌بینید خوب نیست در ذهنتان بهترش را بسازید، همین‌که دنبال راهی نو باشید، یعنی شما خلاق هستید. باید در زندگی روزمره خلاقیت را تمرین کنیم.

چقدر خلاق هستم؟

جملات زیر رو بخون و به هر جمله
از ۱ تا ۵ نمره بده:

(۱= اصلا شبیه من نیست، ۵= کاملا شبیه منه)

۱. همیشه سعی می‌کنم برای مسائل راه حل متفاوتی پیدا کنم.
۲. وقتی چیزی خراب می‌شه، قبل از اینکه ناراحت بشم، سعی می‌کنم درستش کنم.
۳. از تجربه کارای جدید لذت می‌برم.
۴. از انتقاد دیگران ناراحت نمی‌شم، بیشتر یاد می‌گیرم.
۵. گاهی موقع انجام کارای معمولی، یه فکر عجیب و جالب به ذهنم می‌رسه.
۶. وقتی به هدفم فکر می‌کنم، با جدیت دنبالش می‌رم.
۷. دوست دارم چیزایی بسازم که واقعا به درد بقیه بخوره.

امتیازت بین ۷ تا ۱۴ شد؟ یعنی هنوز
داری دنبال مسیر خودت می‌گردی. شاید
ذهنت پر از ایده باشه، اما جرئت پروزدادنش
رو نداری.

بین ۱۵ تا ۲۵؟ یعنی در مسیر رشد هستی.
ذهنی فعال و روحیه‌ای یادگیرنده داری.

بیشتر از ۲۶؟ تبریک! تو یک نوآور بالقوه‌ای
که فقط باید دست به کار شی.

نوآوری، عضله‌ای است که باید تمرینش بدی

نوآوری یه استعداد ذاتی نیست، یه مهارته؛ مثل ورزش یا موسیقی. هرچی بیشتر تمرینش بدی، قوی‌تر می‌شه. چند تمرین ساده برای شروع:

- ۱ دختر ایده داشته باش. هر فکر کوچیکی که به ذهنت می‌آد، بنویس. شاید همین یادداشتا بعدا به طرح بزرگ تبدیل بشن.
- ۲ به «چرا» ها گوش بده. هر وقت چیزی به نظرت عجیب اومد، به جای ردکردنش، پپرس چرا؟ ذهن پرسشگر همون جاییه که خلاقیت زاده می‌شه.
- ۳ اشتباه کن، اما باهوش! نوآوری بدون شکست معنا نداره. فقط هر بار که زمین خوردی، یاد بگیر چطور دفعه بعد بلند شی.
- ۴ با آدمای متفاوت حرف بزن. الهام همیشه از کسانی که شبیه تو فکر می‌کنن، نمی‌آد. گاهی یه گفت‌وگوی ساده با یه دوست یا معلم می‌تونه مسیرت رو عوض کنه.
- ۵ به خودت اعتماد کن. حتی اگه همه گفتن «نمی‌تونی»، یادت باشه همه نوآورهای بزرگ هم همین جمله رو شنیدن.

نتیجه ماجرا

نوآوربودن یعنی بلد باشی دنیا رو کمی متفاوت‌تر ببینی. یعنی وقتی بقیه فقط یه درخت می‌بینن، تو جنگلی از ایده‌ها رو ببینی.

نوآوری، مهارتیه که از دل خلاقیت بیرون می‌آد و با تمرین، صبر و شهامت رشد می‌کنه. پس دفعه بعد که یه فکر تازه به ذهنت رسید، نذار پربکشه. بنویسش، بسازش، امتحانش کن. شاید ایده کوچیک امروزت، فردا یه تغییر بزرگ توی زندگی خلیا باشه.

چون آره، جواب سؤال اینه: تو هم می‌تونی نوآور باشی، فقط باید جرئت امتحان کردن داشته باشی.

من هم می توئم نوآور باشم؟

، ازهایی از ذهنی که هیچ کس بهش شک نکرده بود

بیا با خودمون روراست باشیم: «نوآوری» از اون واژه‌هاییه که معمولاً وقتی می‌شنویم، یاد مخترع، دانشمند و آدمایی باکت سفید آزمایشگاهی می‌افتیم. یا شاید هم ذهنمون پرتاب می‌شه به فیلمایی که یه نفر وسط دود و برق، یه ماشین زمان می‌سازه!

اما واقعیت؟ نوآر بودن از همون جایی شروع می‌شه که تو یه چیز کوچیک رویه جور تازه ببینی. نوآوری، نسخه ارتقا یافته خلاقیته. یعنی همون خلاقیته که از بچگی باهаш بزرگ شدی، فقط کمی جدی‌تر و کاربردی‌تر.

از فکر تا عمل،
فاصله به اندازه یه جرئت

نوآوری یعنی «به کارگرفتن خلاقیت برای ساخت چیزی واقعی». خلاقیت وقتی فقط توی ذهن می‌مونه، می‌شه ایده. اما وقتی اون ایده از ذهنت بیرون می‌آد و توی زندگی یا شهر تو اثر می‌ذاره، اون موقع می‌شه نوآوری.

به قول دانشمند خلاقیت، ترزا آمازیل از دانشگاه هاروارد، «نوآوری یعنی اجرای موفق ایده‌های خلاق در محیط کار و زندگی». یعنی ممکنه هر کسی خلاق باشه، اما فقط بعضیا نوآور می‌شن، چون دست‌به‌کار می‌شن. حالا سؤال مهم: آیا من هم می‌تونم نوآور باشم؟ پاسخ کوتاه و قطعی اینه: بله، فقط باید بفهمی چه روحیه‌ای داری!

تیپ‌های خلاق؛ تو از کدام مدلی؟

روان‌شناس معروف آمریکایی، میهایلی چیکسنت‌میهایلی، پدر روان‌شناسی خلاقیت، می‌گه آدمای خلاق معمولاً ترکیبی از ویژگی‌های متضادن: هم خیال‌پردازن، هم عمل‌گرا. هم بازیگوشن، هم متمرکز. بذار ساده‌تر بگم: خلاق‌ها یه جور دوگانگی قشنگ دارن. حالا تست زیر رو انجام بده و ببین تو به کدام تیپ نزدیک‌تری.

۱ خیال‌پرداز عمل‌گرا

ذهنی پر از تصویر و فکرهای رنگی داری، ولی در کنارش دنبال راهی هستی تا اون ایده‌ها رو بسازی. مثلاً شاید طراحی بازی کامپیوتری، اپلیکیشن یا حتی لباسای خاص به ذهنت می‌رسه.

۳ اهل خطر کنترل‌شده

شجاعی، اما بی‌احتیاط نه. حاضری مسیرای تازه رو امتحان کنی، ولی با منطق. این تیپ معمولاً ایده‌هایی داره که بقیه اولش بهش می‌خندن، اما بعداً موفق می‌شه.

۲ جست‌وجوگر کنجکاو

تو از اونایی هستی که تا یه چیز رو یاد نگیری، ولش نمی‌کنی. ممکنه روزی سه تا ویدئو ببینی درباره ساخت وسایل دست‌ساز یا چرا آسمون آبی‌ه! کنجکاو ی تو، سوخت موتور نوآوری‌ه.

۴ خیال‌پرداز آرام

آروم، درون‌گرا و با ذهنی پر از تصویر و الهام. شاید دوست داری نقاشی بکشی یا شعر بنویسی، ولی همون تخیل می‌تونه الهام بخش پروژه‌های بزرگ هم بشه.

۵ منطقی خلاق

خلاقیت برات یعنی پیدا کردن نظم پنهان توی هر چیز. از اونایی هستی که وقتی پازل رو حل می‌کنی، از حس کشف ساختار لذت می‌بری. یادت باشه، هیچ‌کدوم از این تیپا بهتر از بقیه نیستن. نوآوری یعنی پیدا کردن سبک شخصی خودت در ساخت چیزای تازه. حالا بیا یه تست کوچیک برای شناخت خودت انجام بده.

شهر در انتظار

ایده‌های خلاقانه شما

۱

با اسکن این کد، شما می‌توانید به فهرستی از مشکلاتی که مدیریت شهری در حوزه‌های مختلف با آن روبه‌روست دسترسی پیدا کنید.

۲

اگر در هرکدام از این موارد یا حتی حوزه‌هایی دیگر ایده و راهکاری نوآورانه دارید، با اسکن کد زیر فرم پیشنهاد طرح نوآورانه را دانلود کنید.

۳

پس از پر کردن فرم، کد زیر را اسکن کنید تا به صفحه ارایه طرح‌های نوآورانه رفته و طرح خود را ارایه دهید.

اگر تا اینجا پیش آمدید، به خوبی با نقش نگاه خلاقانه و ایده‌های نوآورانه برای بهتر شدن محیط زندگی آشنا شدید و احتمالاً تلاش خواهید کرد با مسلح شدن به ابزار تفکر خلاق، به مسائل روزمره خود نگاه تازه‌تری داشته باشید.

استفاده از ایده‌های خلاقانه تنها برای موارد مربوط به خودتان و محیطی مثل خانه استفاده ندارند؛ بلکه با نگاهی گسترده‌تر می‌توانید ایده‌هایی تازه برای حل شدن مسائل و چالش‌های شهر هم پیدا کنید. برای این هدف دفتر خلاقیت و نوآوری شهری مسیری روشن را برای‌تان تدارک دیده است.

جشنواره دانش آموزی ربات‌های شهری

در راستای برنامه‌های دفتر خلاقیت و نوآوری شهری شهرداری مشهد برای بسترسازی تفکر خلاق و نوآورانه نوجوانان؛ زمستان گذشته نخستین دوره جشنواره ربات‌های شهری ویژه دانش‌آموزان با هدف ترویج خلاقیت و شناسایی استعدادها در حوزه مدیریت شهری در مشهد برگزار شد. ربات‌های ساخته‌شده در این جشنواره با موضوع شهری و مدیریت شهری، توسط دانش‌آموزان مقاطع ابتدایی و متوسطه به آخرین مرحله رقابت‌ها راه یافته بودند.

برای مشاهده سایت دفتر خلاقیت و نوآوری شهری اسکن کنید.

برای مشاهده سایت کارخانه نوآوری اسکن کنید.